

de, jeg møder. Det er altså unge menneskers arbejdsmarked i år 2030, vi her taler om.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg er glad for, at fru Jytte Andersen bringer det her spørgsmål op. Nu var der flere spørgsmål i det, men jeg er helt enig i, at det, unge mennesker efterspørger, er indflydelse på eget arbejde; det er, at man får mulighed for selv at planlægge; det er, at man får mulighed for selv at bestemme, om man kan gå tidligt hjem en dag; det er, at man har mulighed for selv at sige, at nu arbejder man meget, fordi man ikke har nogen børn; og det er, at man har mulighed for at sige, at nu går man lidt ned i tid, fordi nu har man små børn.

Og for at tale om indeksering vil jeg sige, at det da nok er rigtigt, at SF og Enhedslisten maler et skræmmebillede om, at nedslidningen er lige om hjørnet. Det er først om 12 år, vi har en efterlønsalder på 62 år. Og hvis man skal følge fru Jytte Andersens eksempel på, hvornår efterlønsalderen er 64 år, som jo forudsætter en forlænget levetid – det må vi huske på – skal den reguleres et halvt år hvert andet år. Det vil sige, at for at den kan stige yderligere 2 år, skal der gå 8 år fra år 2019, hvor det her træder i kraft. Det vil sige, at vi skal frem til år 2027, inden den er oppe på 64 år. Der kan nå at ske rigtig meget inden da, og vi kan nå at få lavet meget forbedret arbejdsmiljø inden da.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet for korte bemærkninger.

Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Med den førstebehandling, som vi i dag er i gang med, er vi også i gang med at omsætte velfærdsaftalen fra i sommer til lov. Velfærdsaftalen er alt i alt et fornemt eksempel på, at danske politikere på tværs af partiskel evner at tænke ud over næste valgdato og forberede Danmark på en fremtid, hvor der bliver stadig flere ældre og stadig større ønsker om bedre velfærd.

Uanset det politiske klima i Danmark i øvrigt tror jeg, at mange europæiske regeringschefer ville ønske sig en tilsvarende ansvarlighed i deres landes parlamenter. I hvert tilfælde kan vi konstatere, at Danmark er det europæiske land,

der møder bedst forberedt til fremtidens økonomitime.

Jeg vil dog gerne understrege, at vi i Det Radikale Venstre helst havde set mere ambitiøse velfærdsreformer, når det gælder tilbagetrækning, med afskaffelse af efterlønnen og indførelse af en seniorpension til de nedslidte. Sammen med en skattereform, en dagpengereform og bedre integration ville vi på den måde have løftet den store udfordring, det er at skaffe i størrelsesordenen 210.000 flere mennesker til arbejdsstyrken inden år 2040.

Her få måneder efter, at velfærdsaftalen blev indgået, kan vi desuden konstatere, at en ny befolkningsprognose viser, at levealderen stiger mere, end vi vidste om, da aftalen blev indgået. Det er positivt, men det gør den demografiske udfordring endnu større. Derfor må velfærdsaftalen ikke blive et stoppested, behovet for reformer varer ved.

Selv om velfærdsforliget ikke møder udfordringen til fulde, er vi med i aftalen, fordi den samlet trækker i den rigtige retning. Alene forslagene om højere tilbagetrækningsalder regner vi med vil udvide arbejdsstyrken med 85.000 personer i år 2025 og medføre mindre udgifter til efterløn og andre udgifter i milliardklassen.

Det er nu ikke alt i de forslag, vi behandler i dag, som peger i den rigtige retning. Eksempelvis er det problematisk, at vi indfører lige så mange nye særregler for ældre. Her tænker jeg på seniorjob og højere løntilskud til de personer, der er over 55 år, som vi afskaffer – der er tale om undtagelserne om aktivering for de 58-59-årige og den kortere dagpengeperiode for de 60-årige. På den måde risikerer vi at cementere en opfattelse af, at ældre ansatte kræver lidt mere end andre ansatte, at de er lidt mere besværlige og måske derfor lidt mindre attraktive som arbejdskraft. Vi vil i Det Radikale Venstre navnlig følge indførelsen af seniorjob for at sikre os, at det ikke kommer til at skævvride arbejdsmarkedet for ældre i retning af, at mange flere får støttede job snarere end arbejde på almindelige vilkår.

Vi er også bekymrede over, at man med den ene hånd foretager helt nødvendige opstramninger i efterlønsordningen for at gøre den mindre attraktiv og hæve tilbagetrækningsalderen i takt med, at danskere lever længere, mens man med den anden hånd gør efterlønsordningen mere attraktiv ved at indføre en mere lempelig modregning i efterlønnen for de første 30.000 kr. i indtjening. Den beslutning kan kun retfærdiggø-